

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В КАНАДІ І ДО- МІНІАЛЬНІ ВИБОРИ.

(Написав Лесі Морис.)

1. На найближчому Пленумі Центрального Комітету КПК партія зустріється з завданням означити обсяг, до якого розвинулася криза в Канаді від часу шостої конвенції партії, як також взаємини цієї кризи в світовій кризі капіталізму.

Треба буде ясно сформулювати з однієї сторони політичне положення, спричинене економічною кризою, а з другої — зріст бойового відпору робітників проти капіталістичної раціоналізації для означення стратегії і тактики партії в майбутньому.

2. Канада як імперіалістична країна.

Після того, як поміли поповнені нашої партії в її загальній діяльності є затінені риси імперіалізму, який визначив її політичну оцінку того становища, яке займає Канада в цій добі імперіалізму. Для ясності можна розділити розвиток цієї оцінки на три категорії:

1. Період партійного життя перед Шестим Конгресом Комітету в 1928, в часі якого Морис Спектор (зараз троцькістський ренегат) очолював Канаду, як колонію Великої Британії. Опіраючись на цю фальшиву залежність (яке було опертє на цілковитий нерозуміння природи колонії) він уложив теорію, що "ліберальна буржуазія Канади веде боротьбу за незалежність Канади від Великої Британії, оцей "визисуючий" імперіалістичний рух", він привязав канадську партію і робітничий рух до хвоста канадської капіталістичної класи і шукав з дрібно буржуазії проводу. Конкретним виразом цього (на ділі заперечення пролетарської революції в Канаді) було домагання канадської незалежності, разом з агітацією за усунення сенату та знесення Бритиш Норт Америка Екту (канадської конституції) і ще деяких буржуазно-демократичних домагань. Цю теорію поділив цілий партійний провід.

2. Це період по Шестім Конгресі Кі аж до 6-ї партійної конвенції, коли то повстав теорія, що канадська буржуазія є беззастовично замішана в конфлікт між Британією і Злученими Державами та, станов-

лячи поле бою між тими двома імперіалістичними державами, не має своїх власних інтересів ані сильної буржуазії. Це привело до говоренню, що Канада є пів-колонією і до того розміру це заперечувало теж пролетарську революцію в Канаді. Про революцію в Канаді думалося, як про щось необхідне звязане з "неминою" горожанською війною в Канаді, що мала б статися в наслідок впливів англо-американської війни на канадську буржуазію. Цей схематичний план опірався дійсно на думку, що революція може повстати тільки з імперіалістичної війни.

(далі буде.)

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"! Не забувайте про пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей"!

АЛЛО! АЛЛО! ГОВОРІТЬ ДРУГИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ!

Як соціял-зрадники під охороною поліції на радість російської білоеміграції влаштували в Берліні протибільшовицьку шопку.

Оголосивши про це скрізь у цілому Берліні:

— Проводірі Інтернаціоналу, його добрі люди, старі борці промовлятимуть до берлінських робітників. Робітники Берліну, приходьте та слухайте...

— Вандервельде — Бельгія, Лонге — Франція, Грім — Швейцарія, Абрамович — Росія (!), Отто Бауер — Австрія. — Всі вони, та й ще багато інших соціял-демократичних проводирів, промовлятимуть...

Не можна сказати, щоб усі ці видатні особи вже дуже цікавили берлінське робітництво. Отож зібрався тільки тисяч 5-6 душ, а серед них кілька касет детективів і дуже багато російських біло-емігрантів. Коло входів до приміщення мітингу поставили підсилену варту, бо очевидячки, "світла" І.І. Інтернаціоналу почували себе не зовсім безпечно серед берлінських робітників.

Разом із поліцією да детективами, що зібрався в салі, працювали члени "рахсбанеру" (буржуазно-соціял-демократична спілка "Республіканський прапор") в уніформі. Кожного, хто прийшов на збори, одразу "брали на мушку" і пильно підслухували розмови окремих груп.

Так відкрився "великий" інтернаціональний мітинг під підсиленою охороною — про всякий випадок...

Ось почалася нарада. Один по одному виступають колишні міністри та представники урядів. Вельс, голова німецької соціял-демократичної партії, відкриває збори хвалебним гимном на честь присутніх "міжнародних проводирів".

Мовляв, хоч ці люди вже давно невідомо працювали в закритому приміщенні для добрих робітничих класів, хоч вони ще відбували в Берліні підкаси сесії Виконкому II Інтернаціоналу наради в найсерйозніших і найважливіших справах світового господарства та розроблення, проте вони не обминули нагоди прийти до берлінських робітників та розповісти їм про те, "що тепер найбільше хвилює цілий світ".

Справді величезний, героїчний подвиг... Але що саме найбільше хвилює тепер світ? Кріспін, один із ватажків німецької соціял-демократії, перший забирає слово і розгадує цю загадку.

Мовляв, "уже дев'ять років

тому він, "старий учасник барикадних боїв" Абрамович, оголосив у Берліні, що більшовицькими методами нічого не можна зробити, а тепер це ясно видно... Мовляв, бідолашний пригноблений "російський" нарід стоїть в більшовицькому ярмі...

Далі Абрамович малював усякі "більшовицькі страхоты" і патетично запитав:

— Що зробили вони, більшовицькі варвари, з багатовіковою, гарною Росією?

Він також додав, що, коли він, Абрамович, усе це розповів на сесії Виконкому II Інтернаціоналу, з усіх очей линули слюзи... Мовляв, під впливом його "правдивого" звіту виконком II Інтернаціоналу вирішив вийти з заплід і видати маніфест до робітників усього світу, зокрема до "російських" робітників. У цьому маніфесті II Інтернаціонал закликає російських робітників згуртуватися навколо соціял-демократії і покласти край усім експериментам, що затрокують власності...

Крім цього, Абрамович з трибуни вдався з закликком до... більшовиків та до всієї людності в "Росії".

— Гей! Оберніть Росію в парламентсько-демократичну республіку...

Під впливом Абрамовичевої промови якась жінка зомліла, але якась жінка почала ревно ревти. Вандервельде, Отто Бауер та англієць Кремп взлилися втішати її. Вандервельде розповів, що колись між французькою та бельгійською соціял-демократією, з одного боку, та німецькою — з другого, були розходження, але

РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСКА ДЕЛЕГАЦІЯ ЗАХІД- НЬОЇ УКРАЇНИ В КИЇВІ.

Робітничо-селянська делегація Західної України що тепер перебуває в Києві, відвідала Всеукраїнську Академію Наук. Вітаючи делегацію, невідомий секретар ВУАН, академик О. В. Корчак-Чепурницький сказав:

"Я щасливий вітати від ВУАН дорогих гостей із Західної України, що приїхали на Радянську Україну ознайомитися із економічним і культурним будівництвом УСРР. В той час, коли по той бік кордону Академії Наук відірають від трудящих мас, наша Всеукраїнська Академія Наук провадить свою роботу в найшляхетнішому зв'язку з робітничо-селянськими масами на користь соціялістичного будівництва."

Наша Академія ще молода. Вона існує тільки 11 років, але за часів радянської влади, при всьобічній допомозі ми маємо

тепер великий розквіт наукової роботи Всеукраїнської Академії Наук. Ми є свідки бурного зростання української культури, науки, великі перспективи відкриваються тепер перед вільним українським народом, що будує своїми власними руками нове соціялістичне життя."

Тов. Ткаченко, що тимчасово виконує обов'язки директора Всеукраїнського Інституту Мовознавства, в своєму привітанні до делегації просив їх ознайомитися з тими установами, де нещодавно працювали члени "СВУ", і як виявилось тепер, наприклад, в Інституті Мовознавства, провадили свою роботу не на користь соціялістичного будівництва, а вдавалися в шкідництво, використовували наукові установи проти радянства.

Протягом двох годин деле-

гація ознайомилася із роботою окремих установ лабораторій та музеїв ВУАН. Робота ВУАН справила на делегатів велике враження. Вони обіцяли, повернувшись на Західну Україну, ознайомити робітничо-селянські маси зі всією творчою роботою ВУАН.

ПЛЕНУМ СПІЛКИ ПРОЛЕТАР- СЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ.

24 травня закінчив в Харкові роботу пленум Всеукраїнської Спілки Пролетарських Письменників — ВУСПП. На пленумі виступив з докладною промовою Наркомосити тов. Скрипник, висвітлюючи всі питання теперішньої літературної ситуації. Крім того пленум вислухав доповідь тов. Микитенко на тему "ВУСПП у боротьбі за гегемонію пролетарської диктатури", доповідь Кириленка про консолідацію пролетарських сил у літературі та доповідь І. Ле про виховання нових літературних кадрів.

Останній рік, як виявилось на пленумі, був періодом великих здобутків в ВУСПП. Літературна продукція здобула собі популярність серед пролетарських читачів. Нещи ВУСППців були основними в останньому театральному сезоні українських театрів. ВУСПП провадив також велику роботу в галузі теоретичних питань, обґрунтовуючи панівний, на думку ВУСПП, стиль нашої доби — пролетарський реалізм.

Пленум затвердив окрему постанову ВУСПП'у про взаємини з "Новою Генерацією". Пленум підкреслює, що "Нова Генерація" ще далеко стоїть від правильного розуміння шляхів пролетарської літератури й всього національно-культурного процесу на Україні. Виходячи з цього, пленум вважає за неможливе даліше обговорення питання про консолідацію з "Новою Генерацією" через вступ цієї організації до ВУСПП.

До президії пленуму надійшли заяви про бажання вступити до лав ВУСПП від груп і окремих товаришів, які працюють в галузі письменства й літературознавства. Пленум доручив секретаріатові вивчити твори цих осіб і розв'язати питання про прийняття їх.

Ряду ВУСПП'у затверджено в такому складі: т.т. І. Микитенко, І. Кириленко, Б. Колпаєнко, І. Кулик, В. Коряк, І. Ле, П. Усенко, С. Шупак, Я. Горюхінський, І. Федер, В. Сухинко-Хоменко, Г. Овчаров, Е. Гірчак, А. Ключик, М. Терешенко, Л. Первомайський, Ю. Зоря, А. Дикий, М. Новицький, Г. Баглюк, В. Миколюк, Г. Шишов, Є. Вікторов.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиниць український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$1.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиниць дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиниць журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОГОВА МОЛОДІ" — одиниць журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали посилайте або на ім'я кожного часопису окремо, або на ім'я й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ЕРХ МАРІА РЕМАРК

На західному фронті без змін

Переклад з німецької мови Ж. Бургарат.

(11)

(Продовження)

Це була улюблена забава нашого капітала. Лайне це станція, де треба робити пересядку. Щоб наші відпускники там не розгубились, Гімшельшов робить у касарні репетицію пересядки. Треба вивчити, що Лайне переходить крізь тунель, щоб сісти на другий поїзд. Лайка це тунель? Кожний стає діворуч біля них. Лунає команда: "В Лайне пересядка!" і, як блискавка, всі лізуть під лайку на другий бік. Так ми годинами вправлялися. Тимчасом німецький літак збито, він падає, як комета отгорнений хмаркою диму. Кроп програв фляшку пива і сердито лічить свої гроші.

"Гімшельшов, коли був лисношою, напевно був смирний чоловік", кажу я, коли Альбертов розчарування трошки вгамоване. — "Як це сталося, що він, підполковник, такий кровопивець?"

На це питання Кроп реагує: — "Це не Гімшельшов, лише, таких дуже багато. Якщо тільки щось подібне дозволити, не одержавши зараз вони мають нашивки або шаблю, то робляться їм морді? Це можна лише на військовій служ-

бі. Дивитись, це туманить голову і туманить їм більше, чим менше людина мала влади в цивільному стані".

"Що правда, дисципліна потрібна" — каже Кроп недоволю.

"Причини" — гарчить Качинський — "знайдуться завжди. Може й так. Але не треба хитрувати. Спробуй це пояснити слюсареві, або батракові, або робітникові, з'ясує це піхотинкові, їх же тут найбільше: він тільки бачить, що з нього деруть шкіру і що він іде на фронт і він добре знає, що треба, а чого не треба. Я кажу вам, що коли рядовий салдат тут на фронті витримає, то на це є різні причини! Різні причини!"

Кожний погоджується, бо кожен знає, що лише в шансах припиняється муштра, але вже декілька кілометрів за фронтом вона знову починається, бодай з найбільших дуриш, як, наприклад, віддавання честі та парадний марш. Бо не залийний закон: салдат повинен у всякому разі мати якусь роботу.

Але ось з'являється Тьяден з червоними плямами на обличчі. Він схвилюваний, аж заикається. Сюючи, він вимовляє по складах: "Гімшельшов по дорозі сюди. Його посилають на фронт".

Найбільш лютеє на Гімшельшовса Тьяден, бо той його в бараках виховував на свій лад. Тьяден хворий, вночі трапляється, що він намолює у ліжку. Гімшельшов заперяв, що це лише лінощі, і найшов засіб викинути Тьяде-

на. Він знайшов у сусідньому бараківі другого